

Abstrakt

Současný dramatický text je psán s vědomím, že bude uváděn na divadle: bere tedy v potaz jeho specifika a sám je vnímán jakožto složka divadla. Nebylo tomu tak ale vždy, do 20. století bylo drama a s ním i divadlo klasifikováno jako jednoznačná a nesporná součást literatury. V této práci se pokusím prozkoumat, proč existují tyto dva rozdílné pohledy a proč došlo k jejich výměně.

Budu sledovat proměny vztahu divadelnosti a literárnosti. Nastíním tuto problematiku od vzniku divadelního umění v antickém Řecku, přes středověké lidové divadlo až po barokní komedii dell'arte.

V druhé části se zaměřím na úlohu, kterou ve vyvažování tohoto vztahu hrálo dílo dramatika, herce a capocomici Giovana Battisty Andreiniho, který působil na přelomu 16. a 17. století. Reformu, o kterou se tento autor v tomto směru zasadil, rozeberu na příkladu jeho hry *Dvě komedie v komedii* – a její plodnost i platnost se pokusím je dokázat na současné inscenaci této hry, kterou v r. 2014 premiéroval soubor Geisslers Hofcomoedianten.

V příloze dodávám krátký rozhovor s překladatelkou Kateřinou Bohadlovou, která pro inscenaci pořídila překlad Andreiniho *Dvou komedií v komedii*, mimochodem první překlad této hry do češtiny.

Klíčová slova:

Dramatika, komedie dell'arte, divadlo, Andreini, Geisslers Hofcomoedianten